

Que expropiïn Caritas

Dc, 26/07/2017 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

L'opinió pública, pel que s'ha vist, no sabia per on decantar-se. Podia considerar la proposta de la Cup, que va crear certa polèmica aquest mes de juliol, d'expropiar la Catedral de Barcelona i convertir-la en un equipament municipal com una bogeria iconoclasta i provocadora dels simpàtics polítics uniformats amb samarretes, que tant de *colorido* donen a les nostres avorrides institucions. O, si creien que es tracta d'una proposta política d'un partit amb representació institucional i que, podrien prendre-se-la seriosament encara que sigui per denunciar-la, també políticament. Jo, que sóc així de babau, opto per aquesta última posició. A mi no em fan cap gràcia i per això me'ls prenc en sèrio. Ni els ric els acudits ni els tracto amb la condescendència que molts dels nostres compatriotes, inclosos força cristians, s'han acostat a ells com a "nous franciscans". I encara hi ha una altra raó per prendre's la Cup en sèrio: dels seus escons depèn l'actual Govern de la Generalitat, la legislatura i el desafiament secessionista. Poca broma.

El primer que cal dir, doncs, és que la proposta és un atemptat a la llibertat religiosa. I diu molt del país on som que, amb raó, és capaç de mobilitzar-se contra el tancament d'una mesquita o el mínim antisemitisme o xenofòbia, i tolera que algú pretengui que els poders públics tanquin llocs de culte cristians. Si algú es pensava que a Catalunya estem exempts dels corrents *ultres* i intransigents que recorren Europa ho porta clar. I és un greu error permetre'ls-ho només perquè són "dels nostres", ja ens entenem. Hi ha un seriós problema en la consideració pública del fet religiós. Cristià, sobretot.

I el segon que caldria comptar, amb més calma, és què li costaria a l'administració pública haver d'expropiar tots els béns de l'Església, posats a fer, perquè potser li surt a compte, a aquesta última. Perquè, esclar, hi ha les *atraccions turístiques* de la Catedral i la Sagrada Família, però en el paquet hi podríem posar els milers i milers d'esglésies, monestirs i ermites que costen tant de mantenir, la majoria d'escoles religioses concertades que estalvien costos a l'Estat o les residències o altres iniciatives socials que cohesionen les nostres ciutats i barris com ningú (i calladament). I Caritas! que expropiïn Caritas i pretenguin fer tot el que fa pagant funcionaris. Mireu, pel culte, ja s'apanyarien (els primers cristians bé que ho van fer), però, per tota la resta, les maldecaps que es treurien de sobre potser valdrien la pena. Que tot això altre ho faci l'Estat i nosaltres dediquem-nos a resar, dirien. Tancats a casa, això sí, i sense patir per si paguem o no l'IBI o 13TV. Com m'agrada el *nou país* que ens preparen aquests xicots.

Article per a la revista *Foc Nou*. (juliol 2017)